

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

22 maart 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voortbestaan van milieubeheersovereenkomsten

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de problemen voor de sanering van de terreinen in Merksplas

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het zuiveren van zwaar verontreinigde grond

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 21 maart 2001

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.03 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jacky Maes tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voortbestaan van milieubeheersovereenkomsten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Maes tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het voortbestaan van milieubeheersovereenkomsten.

De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de minister, in uw beleidsbrief staat op pagina 32 dat het instrument van de beheersovereenkomst verder zal worden uitgebouwd en dat het in het jaar 2001 de bedoeling is een aantal beheerspakketten uit te breiden volgens de planning van het Vlaams plan voor plattelandontwikkeling. U had bovendien de bedoeling de gemiddelde beheersvergoeding per landbouwer te verhogen door meer percelen op milieu- en natuurvriendelijke wijze te laten beheren.

Het systeem van de milieubeheersovereenkomsten bestaat al enkele jaren en geeft de landbouwers een extra financiële stimulans om mee te werken aan landschapszorg en natuurherstel. Landbouwers krijgen via de lokale of provinciale overheid, of via beide, een jaarlijkse of eenmalige toelage, in ruil voor het onderhoud van houtwallen, knotwallen en meidoornhagen en in ruil voor het weidevogelbeheer, het planten van knotwilgen en het aanleggen van drinkpoelen voor vee. Men heeft erg positieve ervaringen met deze beheersovereenkomsten en het vertrouwen van de landbouwers groeide met de jaren. Zo werd de basis gelegd om verder te werken aan landschaps- en natuurherstel. Het is be-

langrijk beheersovereenkomsten af te sluiten met landbouwers en privé-eigenaars.

De jongste weken hebben een aantal mensen van de milieubeweging en de landbouwsector mij aangesproken, omdat ze ongerust zijn over het voortbestaan van de beheersovereenkomsten. De Europese Unie wil immers dat alle bijkomende steun wordt gemeld, waardoor grote onduidelijkheid dreigt. Het vertrouwen is een beetje weg.

Misschien is het allemaal niet zo erg als men vreest, maar ik heb toch een aantal vragen, mevrouw de minister. Kunnen er nog beheersovereenkomsten worden afgesloten tussen lokale overheden en landbouwers? Onder welke voorwaarden kunnen die worden afgesloten? Over welke pakketten gaat het dan? Is het aanbieden van plantgoed aan verlaagd tarief nog mogelijk? Kunnen de landschapsbedrijfsplannen nog gratis worden uitgewerkt? Is er overleg geweest over de vraag van de Europese Unie om die steun mee te delen en was u daar dan bij betrokken? Hoe gaat u de nieuwe situatie bekendmaken en welke rol zal de VLM daarin spelen?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, de plattelandsverordening reglementeert voor de lidstaten van de Europese Unie het verlenen van financiële steun aan landbouwers voor milieu-maatregelen onder de vorm van beheersovereenkomsten. Met lidstaten bedoelt men alle overheden, dus ook de gewesten, provincies en gemeenten.

Het sluiten van beheersovereenkomsten is op het eerste zicht een taak voor besturen die dicht bij de landbouwers staan. Toch zijn er een aantal redenen voor een Vlaamse voorttrekkersrol. Zo is er de verplichting om de steun te melden bij de Europese Commissie. Deze verplichting is niet nieuw. Ze be-

Dua

staat al zeer lang. De gemeenten en de provincies zijn altijd verplicht geweest om die steun te melden.

De Vlaamse steun voor beheersovereenkomsten werd opgenomen in het Vlaams Plan voor Plattelandsontwikkeling voor de periode 2000-2006. De Europese Commissie keurde dit POP goed op 6 oktober 2000. Wat in dit plan staat, mag dus ook worden uitgevoerd, zonder dat er discussies kunnen komen over concurrentievervalsing.

Het lijkt weinig zinvol om de Vlaamse steun in de vorm van beheersovereenkomsten wel aan de Europese Commissie te melden en de eventuele gemeentelijke of provinciale steun niet te melden. Bovendien worden de Vlaamse beheersvergoedingen voor 50 percent gefinancierd door de Europese Commissie.

Los van de Europese verplichting en de cofinanciering, is het nodig en aangewezen de initiatieven van het Vlaams Gewest en die van de provincies en gemeenten op elkaar af te stemmen, al was het maar om dubbel werk en dubbele financiering te vermijden. Om te kunnen voldoen aan de Europese eisen inzake toezicht en controle op de verleende steun, is de Vlaamse aanpak gebaseerd op een uitgebreide databank. De bedoeling hiervan is de cumulatie van beheersvergoedingen op hetzelfde perceel te kunnen opvolgen en verbieden indien ze niet wettelijk is. Voor dit beheerssysteem zijn tussen de VLM, Aminal, de administratie Land- en Tuinbouw en het federale ministerie van Landbouw reeds de nodige afspraken gemaakt.

Alhoewel de verplichting om elke landbouwsteun te melden bij de Europese Commissie niet van gisteren dateert, namen de provincies en de gemeenten in het verleden talrijke initiatieven. Voor zover het om dezelfde beheerspakketten gaat als de Vlaamse, lijkt het mij aangewezen om bij de eerstkomende vervaldag van die overeenkomsten over te schakelen op een beheersovereenkomst met het Vlaams Gewest. Het Vlaams POP en het Vlaams uitvoeringsbesluit voorzien in facultatieve verhogingen van de beheersvergoedingen tot maximum 30 percent in de context van het gemeentelijk of provinciaal milieubeleid.

Het afsluiten van nieuwe beheersovereenkomsten tussen lokale overheden en landbouwers lijkt mij niet aangewezen voor de beheerspakketten waarvoor ook met de VLM beheersovereenkomsten kunnen worden afgesloten. Dat lijkt me logisch.

Anders zouden wij hopeloos in de problemen komen.

Het lijkt mij niet logisch dat de provincies en de gemeenten voor gebiedsgerichte beheerspakketten voor bijvoorbeeld weidevogelbeheer, beheersovereenkomsten zouden afsluiten in gebieden waarvoor het Vlaams Gewest andere initiatieven wenst te nemen in de context van het Vlaams natuurbeleid, bijvoorbeeld omdat een beheersovereenkomst voor botanisch beheer in een bepaalde zone meer aangewezen lijkt of omdat de zone in kwestie werd ingekleurd als te bebossen terrein. Het instrument van de beheersovereenkomst zou op die manier haar doel, namelijk het realiseren of behouden van een gewenst natuurdoeltype via een overeenkomst met een individuele landbouwer, totaal voorbij schieten en zelfs kunnen tegenwerken. Ook het door de Europese Commissie goedgekeurd Vlaams POP voor de periode van 2000-2006 gaat al uit van een gebiedsgerichte aanpak. Dat uit zich onder meer in de link met de gebiedsgerichte natuurrichtplannen van het natuurdecreet en de toepassing van beheersovereenkomsten in gebieden die daar het best voor geschikt zijn.

Indien sommige gemeenten voor dergelijke gebieden toch beheersovereenkomsten wensen af te sluiten, zouden die moeten worden opgenomen in een aanpassing van het Vlaams POP, al dan niet met Europese cofinanciering. Dat vereist alleszins een afstemming op de bestaande Vlaamse beheerspakketten. De onderhandelingen met de commissie hieromtrent zijn niet eenvoudig. Wijzigingen aanbrengen zal niet gemakkelijk zijn. Het Vlaams Gewest moet die sowieso coördineren.

De vraag is of de Europese overheid gratis landschapsbedrijfsplannen en goedkoop plantgoed zal beschouwen als steun van de lidstaat België aan de landbouw of niet. Indien het antwoord op deze vraag positief is, is op zijn minst een notificatie aan de Europese Commissie vereist.

Het principe van de beheersovereenkomsten van het Vlaams Gewest is dat een beheersprestatie maar een keer kan worden vergoed. Dat is een logische eis van de Europese overheid en wij zijn daarmee akkoord. In de vergoedingen voor de beheerspakketten van het Vlaams Gewest is de aankoop van plantgoed inbegrepen. Of een cumulatie van die vergoeding met goedkoop plantgoed mogelijk is, is dus niet zeker en volgens mij zelfs niet logisch. De Europese overheid duldt wel dat lokale overheden een supplement van maximum 30 percent bijbetalen in de voor 50 percent met Europese middelen gesubsidieerde beheersvergoeding die

Dua

landbouwers van het Vlaams Gewest krijgen. Gratis landschapsbedrijfsplannen en goedkoop plantgoed kunnen op grond daarvan misschien toch in het bestaande pakket worden geschoven.

Over de beheersovereenkomsten en de afstemming van de initiatieven van het Vlaams Gewest op die van andere overheden is er al overleg aan de gang met de provincies en de gemeenten. Dat gebeurt via de VVP en de VVSG. Via dit overleg zijn de signalen er gekomen. De bedoeling van het overleg is een regeling voor beheersovereenkomsten uit te werken die aan enkele voorwaarden voldoet. De regeling moet volledig in overeenstemming zijn met de Europese regels. De regeling moet duidelijke taakafspraken tussen alle betrokken overheden inhouden en ze moet voor harmonie zorgen tussen de beheerspakketten, de beheersvergoedingen, het ruimtelijk toepassingsgebied, de beheerscontracten, de cumulatiemogelijkheden, enzovoort. Dat zijn trouwens allemaal aspecten van het deelproject beheersovereenkomsten van mijn strategisch project voor geïntegreerd plattelandsbeleid.

Het overleg is op dit ogenblik toegespitst op de inventarisatie van de initiatieven van provincies en gemeenten. Die zal de basis vormen voor het verdere werk. Later dit jaar staan het behoeftendebat en het roldebat op de agenda. Dat betekent dat men zal onderzoeken welke nieuwe beheerspakketten nodig zijn en welke rol de verschillende overheden in een geharmoniseerd systeem van beheersovereenkomsten kunnen spelen. De timing wordt bepaald in samenspraak met de vertegenwoordigers van de provincies en de gemeenten.

Elke provincie en gemeente werd vorig jaar via een brochure op de hoogte gebracht van de beheersovereenkomsten die mogelijk zijn met het Vlaams Gewest. In alle adviezen bij de provinciale en de gemeentelijke milieubeleidsplannen wijst de VLM op de Europese context. De VLM doet dat ook bij elk ander overleg met provincies en gemeenten waarbij beheersovereenkomsten ter sprake komen. Ook via de aangehaalde werkgroep zijn de vertegenwoordigers van provincies en gemeenten van de situatie op de hoogte. De afdeling Natuur organiseert samen met de VLM de vergaderingen en het overleg.

Het is niet bedoeling afbreuk te doen aan de initiatieven van gemeenten en provincies. Wel is het de bedoeling eenvormigheid en samenhang te creëren en de initiatieven in een aanvaardbare Europese

context te plaatsen. De kern van het probleem is dat het Vlaams Gewest is achtergebleven inzake initiatieven in verband met beheersovereenkomsten en dat de lokale besturen terecht vonden dat ze daar iets aan moesten doen. Ze hebben die lacune dan maar zelf opgevuld. Nu zitten we in een context die ons noopt tot het creëren van samenhang en coördinatie.

De VLM heeft als uiteindelijk doel ervoor te zorgen dat elk perceel via het GIS kan worden opgevraagd, zodat de landbouwer kan zien welke beheersovereenkomsten op zijn perceel van toepassing kunnen zijn. In een latere fase kunnen we eventueel bepaalde vormen van beheersovereenkomsten doorschuiven naar de lokale besturen. Is het immers wel de taak van het Vlaams Gewest om de zaak op perceelniveau te organiseren en te controleren? Ik ben mij zeker bewust van de moeilijkheden die dat in de praktijk zal opleveren. Ik denk echter dat we eerst alles moeten harmoniseren. Daarna kunnen we bepalen wie wat zal doen. Het Vlaams Gewest zal in de toekomst misschien zelfs vragen om een aantal zaken naar de lokale besturen door te schuiven. Voor het ogenblik zitten we echter nog steeds met een probleem.

De voorzitter : De heer Maes heeft het woord.

De heer Jacky Maes : Mevrouw de minister, bedankt voor uw antwoord. Het is toch spijtig dat er een stap achteruit wordt gezet, na alle tijd die het gekost heeft om de landbouwers te overtuigen van het nut van beheersovereenkomsten en na de inspanningen van de lokale overheden. De gemeenten zullen zeggen : 'Als het zo zit, moet het Vlaams Gewest zijn plan maar trekken.' Ook de landbouwers zitten met vragen. Als alles dan uiteindelijk geregeld is, zal het Vlaams Gewest vragen of de gemeenten en de provincies de taken opnieuw op zich willen nemen. Dat is een beetje betuttelend. Het is een slecht signaal.

Minister Vera Dua : Ik zal informeren naar het verloop van de besprekingen in de projectgroep die het geheel in goede banen tracht te leiden. Ik denk toch dat er initiatieven moeten komen om te vermijden dat een bepaalde boer drie beheersovereenkomsten voor hetzelfde doel afsluit met drie verschillende besturen en dus drie keer geld ontvangt. Dat kan immers niet de bedoeling zijn.

Het is zeker niet de bedoeling tegen de gemeenten te zeggen dat ze zelf niets meer mogen doen en dat alles wordt opgeblazen. Ik zal de administraties die zich expliciet met deze kwestie bezighouden een signaal geven.

De heer Jacky Maes : Dat is zeker niet de bedoeling, maar de gemeenten kunnen als reactie wel zeggen dat het Vlaams Gewest zijn plan maar moet trekken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de problemen voor de sanering van de terreinen in Merksplas

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de problemen voor de sanering van de terreinen in Merksplas.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, tijdens de commissievergadering van 30 november 2000 vroeg onze fractie wat het ministerie van Leefmilieu zou doen aan de ernstige bodemverontreiniging met cyanide in de Antwerpse gemeente Merksplas.

De verontreiniging strekt zich uit over een oppervlakte van ongeveer 50 vierkante meter. Er is ook grondwaterverontreiniging in een gebied van 75 vierkante meter. De verontreinigde grond ligt in de onmiddellijke nabijheid van het waterwingebied van de Pidpa, vandaar onze ongerustheid.

Door de hevige regenval van de laatste maanden heeft het terrein te kampen met wateroverlast. De kleiachtige grond zorgt ervoor dat het water niet in de bodem kan dringen, zodat de verontreinigde grond onder water staat.

Is men reeds aan een beschrijvend bodemonderzoek begonnen om de volledige verontreiniging in kaart te brengen ? Welke saneringsmogelijkheden zijn er ? Wanneer zal men met de sanering beginnen, gelet op het feit dat men de terreinen eerst moet draineren, omdat ze door de hevige regenval onder water staan ? Werd er reeds een aansprekelijke gevonden voor de verontreiniging van deze gronden ? De minister beloofde tijdens de vorige besprekingen een verslag over de historische bodemvervuiling. Wanneer kunnen wij hierover beschikken ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, in opdracht van de Regie der Gebouwen is de erkende bodemsaneringsfirma Bouwen & Milieu NV bezig met de eerste fase van het beschrijvend bodemonderzoek van de terreinen te Merksplas. Het gaat om de afbakening van een zware cyanideverontreiniging op het terrein met kadastraal nummer 212d3 sectie G, terug te vinden op het perceel aan de rechterkant van de toegangsweg tot de voormalige steenbakkerij, die nu een papierverwerkend bedrijf is. De bedoeling is om in de eerste fase een tussentijdse afbakening te maken van de verontreinigde zone op basis van visuele waarneming en op basis van bodem- en grondwatermonsters.

De erkende bodemsaneringsdeskundige stelde vast dat er een laag giftig industrieel afval in het bosgebied ligt. Hij schat dat het om ongeveer 300 ton gaat. De aanwezigheid van de substantie veroorzaakt een zeer zware grondwaterverontreiniging. De pH-waarde is 1,6. De bodemsaneringsnormen voor alle PAK's worden zwaar overschreden. De vervuiling vormt bovendien een bedreiging voor het diepere grondwater en de aangrenzende percelen. Het gaat dus om een ernstig geval

Gelet op het risico dat de aanwezige verontreiniging inhoudt voor mens en leefmilieu, legde de OVAM onmiddellijk aanvullende voorzorgsmaatregelen op. Zo moet onder andere de laag giftig industrieel afval worden verwijderd. Gezien het milieurisico van bepaalde hoeveelheden giftig afval, heeft de OVAM uitdrukkelijk gesteld dat de voorgestelde voorzorgsmaatregel in eerste instantie beperkt moet blijven tot het met aangepaste werktuigen verwijderen van de giftige substantie. Transport en verwerking van dit afval moeten door een daartoe vergunde firma gebeuren. Het afval zal in gesloten containers worden afgevoerd.

Deze maatregelen zijn te beschouwen als maatregelen die noodzakelijk zijn om de mens en het milieu te beschermen tegen de gevaren van bodemverontreiniging, in afwachting van de uitvoering van definitieve bodemsaneringswerken. In een latere fase van het beschrijvend bodemonderzoek zal de bodemverontreiniging verder worden afgebakend. Op basis van een conform verklaard beschrijvend bodemonderzoek zal, overeenkomstig de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet, een bodemsaneringsproject worden opgesteld en ter goedkeuring aan de OVAM worden voorgelegd. De saneringswerken zullen gebeuren onder leiding van een erkend bodemsaneringsdeskundige.

Dua

Van de hierboven vermelde verplichtingen werden er reeds een aantal uitgevoerd in opdracht van de Regie der Gebouwen. De Regie der Gebouwen is eigenaar van de terreinen en is volgens de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet de saneringsplichtige. Het is aan de saneringsplichtige om zich te wenden tot de aansprakelijke veroorzaker van de verontreiniging. Wij hebben daar op dit ogenblik geen gegevens over.

Als antwoord op uw vraag over het verslag over de historische bodemverontreiniging, verwijs ik naar de lijsten die beschikbaar zijn bij de OVAM. Waarover beschikt de OVAM? Ze beschikt over alle gegevens over verontreinigde gronden die zijn opgenomen in het register van verontreinigde gronden, zoals bepaald in artikel 3 van het bodemsaneringsdecreet. Haar jaarlijks verslag over de uitvoering van het bodemsaneringsdecreet wordt aan het Vlaams Parlement bezorgd. Er is de OVAM-publicatie 'Overzicht betreffende de uitvoering van het bodemsaneringsdecreet in Vlaanderen' en de lijst van historisch verontreinigde gronden die moeten worden gesaneerd overeenkomstig de bepaling van artikel 30 van het bodemsaneringsdecreet. Die lijst werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Er is ook de lijst van de bodemsaneringen die de OVAM volgend jaar zal voortzetten of beginnen uitvoeren conform de bepalingen van artikel 46. Deze lijst verschijnt jaarlijks in het Belgisch Staatsblad.

Ik denk dat het goed is de zaken eens te bundelen en aan de commissieleden te bezorgen.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb nog een vraag. Hebt u zicht op de verspreiding van de verontreiniging ten gevolge van het onder water staan van de terreinen?

Minister Vera Dua : Vermits men de nodige maatregelen heeft genomen, denk ik dat de invloed van de regenval minimaal is. De meest giftige substanties zijn reeds verwijderd, dus ik vermoed dat de regenval geen ernstige gevolgen zal hebben.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het zuiveren van zwaar verontreinigde grond

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van den Eynde tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het zuiveren van zwaar verontreinigde grond.

Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het Antwerpse bedrijf DEC – behorend tot de baggergroep DEME – heeft een enorm groot project kunnen binnenhalen. Het werkt mee aan een van de grootste milieuprojecten in Europa. Het bedrijf gaat in de Docklands van de Ierse hoofdstad Dublin de bedrijfssite van een voormalige gasfabriek saneren. De Docklands is een verloederd havengebied aan de Liffey, een rivier die dwars door het centrum van Dublin stroomt. Het gaat om een gebied dat te vergelijken is met het Eilandje in Antwerpen. De stad Dublin wil de Docklands heropwaarderen en omvormen tot een trendy stadsdeel.

Uitgenomen de vervallen loodsen, de oude pakhuisen en de gebouwen van vervuilende industrie, is bodemsanering zeer noodzakelijk. Vooral door de aanwezigheid van cyanide, zware metalen en fenol in de grond van de bedrijfssite is een grondige sanering vereist. In een eerste fase zou maar liefst 400.000 ton worden uitgegraven. Deze uitgegraven verontreinigde grond blijft niet in Ierland, maar zou worden verscheept naar Nederland en België. De grond zou dus ook in ons land gezuiverd worden en vervolgens – volgens mijn informatie – onder toezicht van de overheid opnieuw gebruikt worden.

Mevrouw de minister, ik heb de volgende vragen. Heeft het betrokken Antwerpse bedrijf reeds afspraken gemaakt met de overheid? Zo ja, welke overeenkomsten werden afgesloten?

Waar zal de verontreinigde grond thermisch gezuiverd worden en welk procédé wordt hiervoor aangewend? Op welke manier zal de overheid de grond hergebruiken?

Ik heb ook vernomen dat minister Van Mechelen aan de bouwsector een oplossing heeft aangeboden inzake de grondoverschotten. Het gaat dan om enorme hoeveelheden grond. De oplossing van minister Van Mechelen is om die grond in kleiputten te stoppen die ecologisch minder waardevol zijn. Ik

Van den Eynde

begrijp niet zo goed waar die 400.000 ton thermisch gezuiverde grond uit Dublin terecht moet komen. Waarschijnlijk moet die grond toch ook in die kleiputten terechtkomen ?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mevrouw Van den Eynde, het is in ieder geval zo dat het bedrijf zich moet houden aan de wettelijke reglementering. Dat is ook zo gebeurd. Verder zijn er geen specifieke afspraken gemaakt.

Voor het invoeren van verontreinigde grond moet de Europese verordening nr. 259 uit 1993 worden nageleefd, betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de Europese Gemeenschap. Dit impliceert dat voor het grensoverschrijdend transport van verontreinigde grond een kennisgevingsdossier moet worden ingediend bij de bevoegde autoriteiten : het land van herkomst, het land van bestemming en eventueel het land of de landen van doorvoer.

In het kader van die verordening verleende de OVAM, die bevoegd is voor de invoer van afvalstoffen in Vlaanderen, op 15 september 2000 de toestemming tot de invoer van 98.000 ton verontreinigde grond, afkomstig van de sanering van een 'gasplant' in Grand Canal Quay in Dublin. Dit zou gebeuren in 28 transporten naar GRC Kallo. Daar wordt de verontreinigde grond dan fysico-chemisch gereinigd.

De desbetreffende toestemming loopt tot 30 september 2001. Als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat er maandelijks naar de OVAM een stand van zaken – een soort rapport – moet worden opgestuurd inzake de hoeveelheid en de kwaliteit van de gereinigde grond. Op basis van die rapportage zal de OVAM in overleg met de firma GRC de uiteindelijke bestemming van deze grond bepalen.

De verontreinigde grond die niet fysico-chemisch gereinigd kan worden, zal thermisch gereinigd wor-

den bij de firma Watco Ecotechniek, depot Botlek, in Rotterdam. Bij deze techniek wordt de verontreinigde grond opgewarmd tussen de 500 en 600 graden Celsius, waardoor de organische polluenten – onder andere minerale oliën en PAK's – worden afgebroken.

De grond zal hergebruikt worden als bodem of als niet-vormgegeven bouwstof. Momenteel is er ongeveer 5.000 ton grond gereinigd. De gereinigde grond – de zandfractie – werd door de firma Dredging hergebruikt als onderfunderingszand voor de aanleg van een weg in Rupelmonde.

Dat is dus nog maar een eerste fase. In overleg met de OVAM zal men nagaan wat er met de gereinigde grond nog kan en mag gebeuren. Terzake geldt wel de zeer strikte reglementering van het Vlarebo. Er kan dus zeker geen sprake zijn van een tersluiks gebruik van verontreinigde gronden.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, het kernafval dat we in Frankrijk laten verwerken, komt terug naar België. Ik meende dat er ook hier sprake kon zijn van een soortgelijke regeling.

Minister Vera Dua : We kunnen die twee zaken natuurlijk niet zomaar met elkaar vergelijken. We beschikken in Vlaanderen over een zeer grote know-how. Een Vlaamse firma heeft zich dan ook kandidaat gesteld om die zwaar verontreinigde grond te reinigen. Als er dan uiteindelijk alleen nog maar zand overblijft, is het niet meer dan logisch dat dat zand hier gebruikt wordt. Het zou niet echt van een ecologische instelling getuigen als men het zand terug naar Ierland zou brengen. Dat zou trouwens ook veel te duur zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.33 uur.*
